

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y
REDACCIÓLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA

SEMANA!

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.
Antilles (Cuba y Pto. Rico). 2 16 .
Estranger. 26 .

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

L' OS BLANCH.

¡Si fará com Mr. Bidel que acabará per domarlo!

FIRAS Y FESTAS.

¡Y encare hi haurá algú que 's queixi! Podrém no tenir un quarto, no importa: precisament per aquest motiu se fan las firas.

Podrém anar tristos y ab la qua entre las camas: precisament per alegrarnos son las festas.

Barcelona ho enten. ¡No han vist lo programa clavat per las cantonadas?

Es de diversos, colors, com los homes que 'ns governan, y es tant llarch com la llista de las nostras miserias.

Jo desafío al home de més gana á que badalli, ja veurá, l' hi enganxaré un programa de las festas y l' hi taparé tota la boca per grossa que la tinga.

Repassém aquest programa que promet fer nos felissons per vuit dias.

Comensa diuent la Junta Directiva que avants de tot estendrá la mà als pobres y als desvalguts.

¡Qui pogués ser com ella que té encare unas quantas engrunas pels desvalguts y 'ls pobres!

Cinch-centas pesetas de dot á cada una de las sis donzellás órfes y pobres que hajan contret ó contregan matrimoni durant los mesos de Setembre y Octubre del present any.

¡Vol dir la Junta Directiva que no hi ha més de sis donzellás d' aquesta classe en tot Barcelona?

Limosnas domiciliaries als pobres vergonyants. Esperém; qui sab! pot ser pasarán per casa nostra.

Nou mil lliuras de pá als menesterosos. Una llesca de pá sucada ab llàgrimas, per barba.

Y un tech extraordinari als presos y albergats de las casas de Caritat, Misericordia, Correcció, Maternitat é Infants órfens, á mes de mil pessetas á dos monte-pios, per desempenyar prendas de poch valor.

Viva 'l rumbo!

Ja tenim que ningú plorará, que tothom se partirá de riure. Es hora, donchs, de començar las festas.

DIA 23.—Gegants, nanos, ball de bastons, xiquets de Valls, xiquets de Barcelona y varias moixigangas. Bona ocasió per presentar alguna cosa nova entre tantas cosas vellas. La moixiganga del govern conservador, adornada ab los seus gegants, nanos y ball de bastons corresponents. ¡Ah! me 'n descuidaba; que no hi faltin las trampas; sobre tot *las trampas*.

A la nit la gran passada: totes las bandas de la guarnició y cada barri representat per un farol: total molt bombo y molts *farols*.

Bon principi.

DIA 24.—A las sis del dematí tocarán totes las campanas de la Ciutat.

Aixis ho diu la Comissió; pero la Comissió s' enganya; tocarán totes las campanas, menos la *Campana de Gracia*.

Després de las campanas, los coros y las músicas recorren els carrers, per *despertar al reynat* ab una ALBORADA. Despertadors de un nou sistema. Ja 'u dirán los pajesos que vingan á honrarnos ab les seves barretinas:—«A Barcelona totes se las pensan.»

A las nou, inauguració de l'*Exposició de belles arts*. De modo que ja comensan per pintànsela.

A las deu funció religiosa á la Mercé.—«L' iglesia es xica» dirá algú. No obstant, es necessari consignar que quan la comissió ho fa, ja es senyal de que ha prèss bè totes las midas.

Una observació. Si l' iglesia es xica, l' embalat es mes gran que l' iglesia.

Aquesta observació la regalém als neos.

Després de l' obertura de la Exposició de Arts Suntuaries, en la qual no deixarán de tro-

bars 'hi molts pendons, sortirà la professió.

Ja 'u veuen: ni en la festa major de Gratallops ó de Matadepera fan mes ni menos.

Á la nit grans iluminacions en la Rambla per medi del gas y en la Plassa Real per medi de la llum elèctrica.

Y 'm jugo quansevol cosa, que á pesar de tanta llum, molts n'hi haurá que 's ficarán al llit sense haverse adonat de que 'ls prenien lo relletje.

DIA 25.—Gegants, nanos y coblas, per variar. Igual que en las festas majors de las casas de pagés; diumenge, arrós ab cunill y dilluns cunill ab arrós.

Al mitj-dia la festa literaria y 'l certámen musical, y per donar mes valor á aquestas manifestacions de l' intel·ligència, sens dupte la comissió ha organitzat per la tarda un certámen de velocípedos en la Ronda de Sant Antoni, y á la nit un ball en l' Embalat.

Així se rendeix al mateix temps un tribut de admiració al cap y á las camas del més il·lustres barcelonins.

DIA 26.—¿Qué faré el dia 26 al dematí, per divertirvos? La comissió se n'ha desciudit.

Lo dia 26 comença á la tarda, per la gran festival de las Societats euterpes.

Hi haurá després unes quantas tamborellas de la família Martini en la Plassa de l' Universitat. (Suposém que 's verificarán baix la presidència del Claustro universitari.)

Y á la nit nos regalan un grandios castell de focs artificials, á mes del ball corresponent en l' embalat.

Ja 'n tenen entès: al menos, grossa ó magre la ballaré.

DIA 27.—Per variar sortida de gegants, xiquets de Valls, nanos, coplas, etc., etc., etc.

A la tarda sortija ecuestre.

Alguna banda podria amenizar aquest acte tocant l' aire de la coneguda cansò popular:

«Tan gran y vá á la font,
Tan gran y vá á la font
Y encare trenca 'l canti.....»

Los de Hostafrancs se divertiran ab los exercicis de la familia Martini; exercicis corporals, res de exercicis espirituals.

Y á la nit la marxa de las Antorxas.

Ja 'u veuen, aixó marxa.

DIA 28.—Tampoc lo dia 28 té dematí. Lo dia 28 comença á la tarda ab lo concert del Parc y jardins de la ex-Ciutadella.

M. Martini (¡pobre M. Martini, no l' hi arrenda la ganancia!) passarà la maroma.

Francament, hi ha alguns progressistes que forman part de la comissió, y 'm sembla que haurian obrat mes acertadament contractant p' el cas á n' en Sagasta.

A la nit, com sempre; músicas, coplas, lluminarias y relletjes que no 's veurán mai mes.

DIA 29.—Una funció acrobàtica en lo barri de la Barceloneta y un' altra funció oficial en un dels principals teatros de Barcelona. *Voilà tout!*

Pobre 29 de Setembre! ¡Qué magre! ¡Cóm no 's recordan de tú! Si jo manés, tú serias lo dia mes lluit de la vuitena, y ja sabs perquè.

DIA 30.—Una missa de campanya á la qual hi assistirán tots los cossos de la guarnició.

Jo crech que á mes dels cossos, hi anirán també las ànimes.

A la tarde regates marítimes y cucanyas y funció acrobàtica en la plassa del Born. (Es de creure que la familia Martini farà 'l gasto, y

p' això felicitem á la Comissió, que no hi haurá al mon ningú com aquesta família, que ab mes rahò puga dir: —«Roda 'l mon y torna al Born....»

A la nit, la Económica de Amichs del País distribuirà 'ls premis á la virtut.

Recomaném als forasters que no 's descuidin de pasarhi á recullí 'l que 'ls correspon, si tenen la virtut heroica de no anar-se'n fastidiats de Barcelona.

DIA 4.º DE OCTUBRE.—Aquí la comissió llença un va-y-lot.

1.ª Estracció de la loteria en lo Saló de Cent. ¿Qué 's figurau vostés que 's tracta de un espectacle qualsevol? Figúrinse un bombo plé de números y un noy de la casa de Caritat que anirà trayentlos. ¡Oh! M' entusiasmo no més que al pensar en un aconteixement tant asombros!

A la nit, festa marítima. La comissió s' hi engresca de una tal manera, que fins fá escarralls parlant ab cert despreu de las festas de Venecia. Ja 'u veurém.

Y com si tot això fos cosa de res, torna á parlar dels ditxos balls del embalat y dels ditxos concerts de bandurrias y de la ditxosa copla Ampurdanesa y de las ditxosas sortijas y cucanyas, de una gran fira en las tauletas de la Rambla, que no sabém com podrà ser tant gran sent las tauletas tant petitas; del aquarium, del exposició de floricultura, de la inauguració de una tràmvia de vapor, de las fieras de M. Bidel, dels toros y de que las Academias obrirán los museos al públic.

S' ha descuidat de dir que las botigas també vendrán al mateix prou que 'ls altres días.

Y si hagués citat las botigas una á una, 'l programa hauria sigut mes llarg.

Una observació final.

Lo programa de las feras y festas de la Mercé que acabém d' extractar y comentar lleugerament, sembla escrit ab lo mànech de la ploma

Recomaném que un altre any, al menos busquin mes bon memorialista.

Perque una cosa crida á l' altra; y quan los programas s' escriuen ab lo mànech de la ploma, es molt natural que 'ls tiros surtin per la culata.

P. K.

AL DOMADOR BIDEL.

Vosté que te prou valor
per domar fieras tant grossas,
que ha domat á tants lleons,
tantas hienas y lleonas;
pagantli tot lo que fos,
(si es que val alguna cosa,)
¿voldria ferme 'l favor
de domar á la meva sogra?

Visitant l' exposició
m' ha causat molta estranyaesa
que, ab tantas fieras com té,
no hi tingui cap sangonera.
¿Qué 's pensa senyor Bidel,
que no es una bestia fiera?
¿Com se coneix que no ha vist
las que hi ha en aquesta terra?

Diuhen que ja fa tres anys
vení aquí vosté volta,
á cassá per aquests monts
un parellot de carlistas
Si avuy vol casarne algun,
y no 'n troba cap, m' avisa,
que jo n' hi ensenyare molts
per dientre las oficines.

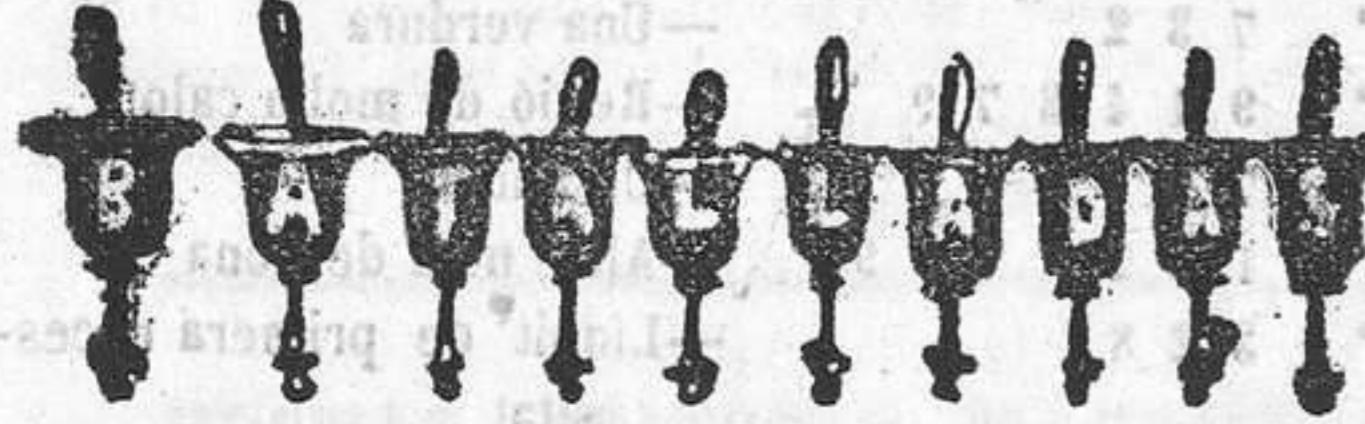
No tingui vosté may por
de que se 'l menjin las fieras,
encar que de tant en tant
s' estingui á la gabia ab elles.

Nosaltres fa un grapat d' anys
qu' estém rodejats de *hienas*,
y per més que tenen fam,
ja 'u ven.... i per xo no se 'ns menjan!

Si algun dia, cas fatal,
tots las fieras l' hi fujan,
y no las pot ja trobar
per més que ab afany las busca;
si vol sapiguer hont son
vinguissem de correguda:
pensi en lo ditxo que deu,
«Dèu 'ls cria y ells s' ajuntan.»

Y si à pesar dels pesars
no pogués lograr cassarlas,
no s' ha d' espantar per xo,
que no sobrarà may gana.
Tenint le merit que té
l' hi daràm molt bona plassa;
no 's veuria acor de ser
governador de Navarra?

C. GUMÀ.

Alguns periódichs neos aseguran que M. Thiers ha anat al infern.

Quan ells ho asseguran, es senyal evident que tenen molts bons corresponsals en las calderas de 'n Pere Botero.

En canbi l' Papa vā assegurar que Thiers era mes aviat útil que perjudicial á la causa del órde, anyadint que la sèva mort podria produuir gravíssimas conseqüencies, enardint als partits politichs.

Es la primera vegada que l' Papa contesta per nosaltres als periódichs neos.

Alguns periódichs han assegurat que l' señor Elduayen entraria en lo ministeri de 'n Cánovas ab la cartera de Ultramar.

Y vostés dirán:

—«Pero no estavan renyits á mort Cánovas y Elduayen? Vaja que aixó de renyir y tornar á amics sense com vāni com costa, fā molt crialura!»

Y jo 'ls contestaré:

—Criatura d' estudi de primeras lletras fā aixó de renyir y fer las paus á cada instant, y per lo mateix, no tractan d' altre cosa que de carteras.

Le bisbe de Leon ha recordat al clero de la sèva diécessis lo trage que l' hi correspon usar.

Qui sab!

Potser n' hi havia algun que á ratos perduts se vestia de guerrillero.

La constituciō diu:

«Tothom tè dret d' emitir las sèvas opinions de parau'a ó per escrit.»

Y un decret especial vè á dir:

«Al que piula, l' mato.»

Aixó son manyas dels conservadors.

Son capassos de fer un dia una llew que diga:

«Tothom tè dret de sortir á cassar: pero queda prohibida la fabricaciō y expendiciō de municions de cassa.»

Lo *Sigle futur* de Madrid se plany del estat ruïnos de las iglesias.

Naturalment, tè rahó l, periódich carlí.

Si en lloch de comprar cartuxos y fusells los neos haguessin comprat tèulas, lo temple del Senyor no tendría goteras.

Lo pinxo Cassagnac no 's corretjeix ni s' esmena.

Parlant de la mort de Thiers, l' hi deya renegrat, apòstata, envenenador de totas las situacions, amenassa constant contra la Fransa honrada, sostenidor de la República per una mescla d' ambiciō y cobardia, y declarava qu' ell no seguiria al féretro ja que aixó estava reservat únicament al populatxo inmundo de que 's componen los 363, y que si algun home honrat anés a acompañarlo, seria únicament per assegurarse de que un home tant funest estava enterrat y bén enterrat, per no aixecarse may mes del seu sepulcre y causar la desgracia de Fransa,

Y al dia següent, contestant á las censuras de un periódich, anyadi:

«Per nostre article de ahir se 'ns ha dit que trepitjavam un cadáver.

«Aixó no es exacte: No 'l trepitjavam, sino que ballavam eu sa presencia.»

Aixó ja no es tenir un arrel, sino l' arbre de la bojeria plantat al cap.

En la guerra de Orient los morts y 'ls ferits de una part y l' altre se eantan á milers.

Si 'l telegrafo no menteix se llença la sanch lo mateix que l' ayqua bruta.

«No es una viva llàstima que aixé passi en l' últim quart del sige XIX?

«No hauria sigut millor que 'ls promovedors de la guerra, si tantas ganas tenen de rómpre's la crisma, se las mesuressin ells ab ells, deixant en pau á tants infelissos que no 'ls hi vā ni 'ls hi vè?»

No 'u dihém nosaltres: ho diu lo correspolal del *Diari de Barcelona*:

«Los antichs abusos del ram de corréus se han reproduhit de una manera tant escandalosa, que una comissió de la banca de Madrid ha demanat audiència al ministre de la Gobernaciō per exposarli las sèvas queixas. Se parla de susstraccions de lletras y falsificacions etc.. etc., algunas de las quals s' elevan á 20 mil duros.»

Vels' hi aquí una bona pinsellada sobre 'l quadro dels conservadors pintats per ells mateixos.

Y si may los passa pèl cap l' anar á cassar ab ram, ampàrinse del *ram de correus*, quasi no agafan aucells, hi agafarán picossadas de 20 mil duros.

Tots los ministres dias endarrera varen anar al Escorial.

Ey! Van anarhi tots, ménos en Romero Robledo.

¡Ah! L' edifici aixecat per Feliph II es tant majestuós y sevèr, que comprenem qu' en Romero Robledo no vaja anarhi.

Per los deserts corredors s' hi troban remordiments!

Alguns periódichs pretenen saber que l' ministeri de 'n Cánovas està seriament amenassat. ¿Amenassat de qué?

No sabeu dirlo, pero insisteixen en que realmente està seriament amenassat.

¡Que volen ferhi!

Hém arribat á un temps en que ja no sabém si 'l govern actual es un ministeri, ó bé un misteri.

L' ataut que guardava 'l eos de M. Thiers estava tot cubert de flors y de coronas.

Un artista, al véure 'l passar tingué la felís idea d' esclamar:

¡Ditxós mil vegadas l' home, sobre l' ataut del qual hi floreix la primavera!

Diu la *Política*, que no es cert que 'ls carlins se reuneixin en Montseny.

Està bè; pero que 's descuidi.

Aquells capellans que dias endarrera van reunir-se en la citada montanya, ja l' hi dirán de missas.

O lo qu' encare serà mes bonich, l' hi dirán de trabucassos.

Sembla que als estanquers si aquest any no venen tant tabaco com lo que venia l' any passat, no 'ls pagan lo que 'ls correspon de tan per cent y 'ls fau passá ab bonas rahons.

Si 'l govern està tant empenyat en fer quartos, podria adoptá 'l sistema de repartir lo tabaco á domicili, lo mateix que las cédules.

Y encare l' hi eixirian milló 'ls comptes, si en lloch de tabaco repartífullas secas de patatera, fentlas pagar per tabaco.

Uns dihuen que las Corts serán disolts.

Altres que 's reunirán á primer de janer del proxim any.

¡Vanas quimeras!

Aixó no 'u sab mes que Dèu y en Cánovas.

Perque no digan que ni per las festas fém festa, lo dijous que vé sortiré ab número extraordinari, en lo qual nos ocuparem de lo que mes cridi l' atenció durant aquets días.

Procuraré que siga divertida.

Los Srs. Martí y Barril empressaris de las cuitas anunciantes, han tingut la bona idea d' obsequiar als forasters que vingan á las festas ab un llibre, qu' es al mateix temps que una guia de Barcelona, ab lo programa dels festeigs, una colecció de anuncis, en los qua's l' home que vulga ficarse trobará tot lo que necessiti.

Aquest llibre, encuadrnat ab magníficas cuitas al cromo no por ser mes barato, puig que 'l donarán de franch á l' arribada de tots los trens.

Molts serán que 's trencaran la crisma, per entendre com poden ferse aquets miracles.

Pero á Barcelona som aixis.

La llibreria de nostre editor Sr. Lopez, situada en la Rambla del mitj, n.º 20, acaba de donar á llum tots los discursos parlamentaris del eminent orador de la democràcia D. EMILIO CASTELAR, pronunciats durant los anys 1876 y 77.—Forma un tomo de mes de 300 páginas en 8.º, y lo retrato d' en Castelar, y val solament 4 rals en Barcelona y 5 rals fora per rahó dels ports ó franqueitz.

També ha posat á la venta un magnífich y variat surtit de ALMANACHS AMERICANS y d'altres classes per l' any 1878, que 'ls ven á un preu baratissim. Als seus correspolals se 'ls otorgan rebaxias segons l' importància de la compra.

Ja su veuen donchs; á comprar 'tòthom ara qu' es l' hora, mes tart pot ser no hi foren á temps.

Refereix un periódich local, la següent escripta digna de ser coneuguda.

Ultimament visitava D. Alfonso la Universitat de Salamanca, y 'l rector D. Mamés Esperabé ex-diputat demòcrata que formava en la minoria castelarista, comensà á llegir un discurs, que semblava tenir la virtut de fer formigó á n'en Cánovas, que l' escoltava, bellugant-se en l' assento.

Lo Sr. Esperabé pronuncià l' següent párrafo:

«Va decaure aquesta Universitat desde l' moment en que buscà en la tradicció la sèva vida, com decau sempre lo que no se inspira en lo present.»

Diu que 'n Cánovas no podent ja contenir-se, digué ab tò de reny:

—«Sr. Rector!»

Y anyadeixen que aquest, sense inmutarse, respongué:

«Estich parlant al rey y no al govern.»

Y continuá l' interromput discurs.

Are falta veure no mes, quan temps tardará en Cánovas an dimiliar illustre rector de l' Universitat de Salamanca.

Lo *Tiempo*, periódich ministerial denunciat pel Fiscal d' imprenta de Madrid per la publicació de un cert article pecaminós, vā assegurar que per sorpresa havia publitat aquell escrit y que sense defensa se someteria á la pena que 'l hi volguós aplicar lo Tribunal d' Imprenta.

Y 'l Tribunal d' imprenta ha absolt al *Tiempo*.

Are se m' ocorra una pregunta.

Si jo relisco alguna vegada y declaro que ho he fet per inadvertencia, y 'm valch de las mateixas paraules de «*El Tiempo*» m' absoldrà?

Si may m' arriba aquest cas, veurém que tal funcionan las balansas de la justicia.

Dias endarrera la prensa local vā denunciar un fet escandalós.

Vuit ó nou moltons van morir de la verola en un corral de la Travessera de Gracia, á pesar de lo qual vā fer cap al escorxador y de allí á las taulas dels mercats.

Y ab totas aquestas trafícias de mal género admírinse de que á Barcelona encare visquém.

Entre aquests traficants per una part y 'ls conservadors per l' altra, ja 'ls hi dich jo que n' hi ha un feix.

A un negociant de carns are l' hi pregunta-

rem:

—De que fā vesté?

—Soch negociant.

—Y que vén?

—Moltons y tifus.

REPICHS.

Una observació sobre las firas, de un home que està enterat de l' actual situació:

«En las firas en lloc de vendre objectes podrian vendre quartos, que fet y fet es lo que mes escasseja avuy en dia. Y nosaltres aniriam a comprar un duro deixanthi 'ls pantalons.»

En un poble del Priorat, l' alcalde féu fer un pregó advertint que pagarien déu rals de multa los vehins que tiressin ayguas brutas al carrer.

Lo primer qu' incorregué en la multa indica fou lo barber, que no tenint aygüera no podia desembrassarre d' altre modo de l' aygua de la bassina.

Un dia l' alcalde aná a afeytarse. Lo barber l' ensaboná ab tot lo primor, y despès d' aquella operació, ab la bassina als dits féu com aquell qui pensa una estoneta, decidintse al últim per sortir de la botiga, deixant al alcalde ensabonat.

Aquest acabá per cansarse d' esperar y anar-se 'n de la botiga ab la cara tota blanca.

¿Qué havia sigut del barber? Ahont havia anat?

Després va saberse. Lo malehit barber va anar a tirar l' aygua bruta de la bassina a una pessa de terra que possechia, situada mitj 'hora lluny de la població.

Després de llegir lo programa de las festas de la Mercé deixa un amich mèu:

—Me sembla que ab tanta cosa la comissió farà lo matoix que aquell home del ase:

—Y qué va fer aquell home del ase?

—Va arribar a un poble anunciant que ensenyaria un ruch que tenia la qua en lo lloc ahont havia de tenirhi l' cap. Com l' entrada era barata y la cosa estranya, no va faltarhi concurrencia. Y 'ls concurrents veieren l' ase al revés, de cara al publich y ab la qua dintre de la menjadora.

La *Epoca* de Madrid ha reproduhit totas las insolencias que l' piuxo *Paul de Cassagnac*, va escupir ab motiu de la mort de 'n Thiers.

Si la *Epoca* en lloc de ser un diari fos una sabateria, de segur que tindria molt bonas formes...

Are las busquém, y no sabém descubrirlas.

En l' Exposició de París hi haurá, segons diuhem, un certamen universal de la belleza, al qual hi concurrerán las noyas mes hermosas de tot lo mon, premiantse a la que 'n siga mes.

Si 'ls republicans guanyan las eleccions, ja sè quina s' emportará l' premi.
La mes maca.

Un periódich ha revelat que Paul de Cassagnac es un dels corresponsalis de la *Epoca*.
¿Corresponsal ó piexo de la casa?

Un carboner, que com molts altres obrers fà tres mesos qu' està en vaga, troba un dia a un seu company, que l' hi diu:

—Home, me 'n alegro, veig que al últim tornas a treballar....

—Qui t' ho ha dit?

—Com veig que vas tant brut....

—Oh! no 'n fassas cas, es lo carbó de tres mesos endarrera, que demana aygua.

Alguns comerciants de sucre s' han dirigit al govern, demanantli que rebaixi 'ls drets d' entrada del sucre:

—Si, tot de seguida!

Per cosas dolsas estém.

**

Ademes té l' govern un metiu poderosissim per obrar de la mauera que obra.

Temps endarrera va posar un impost sobre la sal, perque no l' hi diguessin que feya salat.

Are carrega 'ls sucores, perque no l' hi digan que fa dols.

En totes las cosas, la principal virtut es la prudència:

En temps de la guerra civil, admirat un estranger de la preponderancia dels carlins y dels recursos que lograban reunir, pregunta:

—Pero, d' hont surten aquestas misas?

—Y l' hi contestá son interlocutor:

—D' hont vol que surtin? Aquestas, lo mateix que las altres surten de las sagristías..

En los Estats Units va celebrarse dias endarrera 'l gran banquete de la societat dels homes grasons.

Van devorar 115 cabassos d' ostras, 500 lliuras de llagosta, 15 barrils de batatas, altres 15 de patates, 300 lliuras de peix, 10 barrils de blat de moro y 50 dotzenas de pollastres.

Una societat aixis té de nombrar socio honrari al Sr. Conde de Toreno.

Jo l' hi aseguro que l' hi faria honor.

Llegeixo ea un periódich de Madrid:

«Adverteix un apreciable periódich de Avila la *Opinion provincial*, que 'ls pelegrins teresians varen entrar en aquella capital en lo moment de verificar l' eclipse de lluna.

—¿Qué importa la fosca, quan se va al costat de xicotitas de ulls hermosos y lluents com las estrelles?»

Ha desaparescut lo *Neptuno* de l' Aduana. Tota la nostra vida que l' hi haviam vist.

—¿Ho sent Sr. Cánovas?

Fins las estàtuas de marmol clavadas ab morter arriba un dia que cauen.

Eentre las continuas suscripcions que fan los neos, agafa la següent que trech de la *Revista popular*:

—Joan Bofarull demandant á la sèva patrona la Verge del Miracle, que alcansi al venerable bisbe de Urgell la gracia de poder tornar com mes aviat millor, á ensenyar entre 'ls seus germans.... la doctrina cristiana.

Si de un trabuch los carlins ne diuhem «Lo Sancristo gros, ¿qué será entre 'ls carlins la doctrina cristiana?»

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans Chaixiera, J. V., Domingo de Torrosa, Desrosa Murai, Trapol i Mil homes.

Las demés que no s' mencioan no ns serveixen, com tampoc podén aprofitar lo que 'ns envian los ciutadans J. M., Xafarranxo, Ric-Rob, Xins, Matasano, E. Banyeta, Mil homes, J. Vantallas, Llarch d' orellas, Malva americana, Tivoli, Dos veterans, Poca Bossa, Parrot, Candelas, Blanch de Teyá, Toful, Llagosta, Frascuelo, Homme au Plafond, Amich de 'n Cunito, Tronera, S. de Granollers, B. B. y R., Flatos, Carrabiné per fosa, A. Torrents y C., Cap y poto, Plat de Miquiarrons, Maiets Llaminera, D. O. C., Setrilleras y Noy de Balaguer.

Ciutadá Trapol: Insertarem la poesia.—J. V. Domingo: Idem la sinonimia.—J. Llopard: Hi ha algunes coses bonicas y altres que 's fan pesadas: necessita un xiquet de llima.—Sr. Cinto. Insertarem dos geroglífics.—Tururat: Per mica que puga aprofitarsel, regui que l' aprofitarem.—Noy de la patilla: Hi anirà 'l quadrat.—Trencalós: Idem lo triangul.—Marqués del Sol: Arreglaré l', anagrama.—Ma'o: Si feym lo que 'ns indica, en quant a l' llaç seria pitjar le remey que l' enfermetal.—Charrlera: No som partidaris de las contestacions, y perque las atmetém han de ser molt bonas.—Estripa-quentos: Hi anirà 'l logogrifico aritmètic.—Un Tro-nera: Insertarem lo geroglífich.—Pim pam: Lo logogrifico peca per l' llaç.—K. X. Z.: La poesia es fluixa.—P. de Italia: Hi anirà algun quanto.—Enrich Xarau: Igual que moltes cantarella de vosté.—Xius: Publicarem una sinonimia.—Enamorat de l' Estrella: Idem lo problema aritmètic.—Pim pam: Per mica que 'ls signos tipogrificos s' hi prestan, insertarem l' estrella.—Sardanet: Publicarem un quanto.—Fluviolet: Insertarem lo problema.—R. Pieois: Idem un quanto.

Sustituir los pichs ab lletras que llegidas horizontal y diagonalment d' esquerra á dreta dengan per resultat la 1^a 'l nom de cert animal; la 2ª una manifestació del mar; la 3^a un membre de las personas; la 4ª una carta y la 5ª una consonat molt amiga dels inglesos.

MARQUÉS DEL SOL.

XARADA:

I

—Es aqui á cala dos-tres?

—No senyó es á l' altra casa.

—¿Quina es?

—La d' aquil 'hu-dos.

—No sab quan hi es?

Si á las quatre.

—Are dos-hu. Es á dtr qu' es

la primera tot? Tres quarta,

estiga bona.

—Igualment.

Estig bò.

—Moltas gracias.

AMICH DE 'N MATACAN.

II.

—Aquest dos-tres, vaja es 'n

creume 'n hu-dos, t' ho dich de cert.

—Pro es un tot més que segú

—Cál! ¿No veus qu' es massa vert?

Ja vols ferme tres-hu tu?

F. FLOS.

ENDAVINALLA.

De un parell d' interrogants com si no bastés ab un me componch. Quan tant preguntas tot ho ignoras diras tú. Y no obstant ves lo que passa: Si m' encenen, dono llum.

R. R.

(*Las solucions en lo proxim número.*)

Imp. de Gorchs, Villegas y C. — Pelayo, 20. — Barcelona.

LOPEZ, Editor. — Rambla del Miss.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. TORTURA CEREBRAL.—una plata d' ensiam.
 2. CRÉU DE HARAUAS—
 3. PROBLEMA ARITMETICH.—19 días y 35 rellotjes.
 4. SINONIMIA.—Sal.
 5. XARADA I.—Ca-fe-te-ra.
 6. IDEM II.—Na-da-dó.
 7. ENDAVIDALLA.—Papa—Pepa—Pipa—Popa—Pupa.
 8. GEROGLÍFICH.—Home vell, dos cops criatura.
- Ha endavinalat totes 8 solucions lo ciutadà Metidinacos-mopoliterapich; 7, los ciutadans Cap y Poto, Marquesito, A Torrens y C., Estripa quentos, Gil Clas, Maco y Marqués del Sol; 6, Carrabiner per fosa, Flatos, An gel de

'n Matias, B. B. y R., y Trixa Troncos; 5 Trencalós, S de Granollers, Noy de 'n Bróquil, A del Cunito, T. Farinots, y Homme au plafond; 4 J. M. Paperina, Franco-español, Frascuelo, Llarch de Copons, Turutut, sénys Cinto y donya Aucorbru; y no mes que 1 'ls ciutadans Llagosta, Toful, Principiant de Reus y J. Llopard.

PROBLEMA ARITMETICH.

Una dona tenia una cistella de pressechs, y fentne quatre pilas dignes: —D' aquesta pila dels millors ne treure á tres quartos un; dels inferiors á quart y mitj, y 'ls restants los vendre tots á dos quartos un, tot plegat me produuirà doble número de ralets de lo que m' han costat.

—Quants pressechs hi havia en cada pila, quants rals l' hi costaren y quants ne tragué?

DEIXÉUMHI SER.

LOGOGRIFO ARITMÉTICH.

1. ^a	1	2	3	4	5	6	7	8	9	—Ciutat de Italia
2. ^a	7	9	4	3	2	8	6	9	—Nom de dona	
3. ^a	7	3	2							—Una verdura
4. ^a	9	1	4	8	7	9				—Regió de molta calor
5. ^a	7	9	6	9	4	8				—Un auçell
6. ^a	1	5	2	8	7	8	9			—Altre nom de dona
7. ^a	3	2	8							—Líquit de primera necessitat
8. ^a	4	3	8	9						—Element de les muntanyas
9. ^a	7	9	1	4	5					—Habitant de cert pais salvatge.

DOS XINOS PROMESOS.

SINONIMIA.

Tot tot en Pere va treure tot y trobarse tant mal. Sort qui sab de la total, que l' hi van donar per benré.

F. FLOS.

TRIÀNGUL.

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Sustituir los pichs ab lletras que llegidas horizontal y diagonalment d' esquerra á dreta dengan per resultat la 1^a 'l nom de cert animal; la 2ª una manifestació del mar; la 3^a un membre de las personas; la 4ª una carta y la 5ª una consonat molt amiga dels inglesos.

MARQUÉS DEL SOL.